

THE CHURCH WEEKLY

Vol IX

SUNDAY
13TH MARCH 1955

PRICE 2 ANNAS
A COPY

NO. II

EVANSTON ON "THE RESPONSIBLE SOCIETY"

By John C. Bennett

II

Two things happened after Amsterdam. The first was the realization that it was misleading to put Communism and Capitalism over against each other as the two opposites. The chief reason for this is that the word, Capitalism, is very ambiguous, much more so than Communism which refers to a particular movement. In Europe Capitalism is interpreted ideologically as a spirit and as a doctrine. In this country Capitalism is thought of as a very fluid pattern of economic behaviour, as a changing combination of institutions. The degree of the change that has taken place in American economic life is not realized abroad. In Asia Capitalism means above all else imperialism. This confusion about the meaning of Capitalism is so great that at Evanston it was decided to avoid the use of the word except in an incidental way.

Also, after Amsterdam there developed in Christian circles a new appreciation of the positive contribution of private enterprise in economic life. It came to be emphasized that the maintenance of a significant private sector of the economy was highly desirable both for the sake of efficiency and for the sake of freedom and flexibility. This positive appreciation of private enterprise came in spite of rather than because of the usual propaganda on this subject in the American business community. It came in part because of the very great economic revival in Germany in which private enterprise has played a great role. It came in part because of the recognition by many Socialists in western Europe that

Socialism as such was no cure-all, that it raised new problems, and that these problems at least are reminders of some of the values associated with private enterprise. Evanston even had something constructive to say about the role of the business man. The sentences which express this were drafted by a British socialist.

Many of the readers of this journal are familiar with the development of the organization which was once called: "The Fellowship of Socialist Christians" and which was later known as "The Frontier Fellowship" This organization gradually came to the conviction that Socialism as a total system was not what it really wanted and it came to a position which is certainly not far from that of the Evanston report.

This report presupposes the end of *laissez faire* Capitalism, the only kind of Capitalism which was clearly rejected at Amsterdam, and it also suggests the same criticisms of current tendencies in the economic order which were associated with Capitalism in the Amsterdam report. For example, Amsterdam warned that Capitalism "has developed a practical form of materialism" Evanston says this; "the tendencies to create unlimited wants, to overemphasize material values and to appeal to motives of social pride, envy and lust stimulated by irresponsible salesmanship and advertising, are dangerous and need curbing." The function of the state in its "full employment policies" and in many other aspects of the economy are taken for granted. The argument is taken out of the realm of systems and slogans and related to a wide range of

concrete decisions. The emphasis is different from Amsterdam and it could be called more conservative according to one measurement—the greater openness to the contribution of private enterprise, of the business man and the skilled manager. But, this change was not a victory of one group over another but the result of a general change of attitude here and in Europe.

"TANTALIZINGLY BALANCED"

Evanston gave no support whatever to the idea that is current in some circles in the American churches that Christianity is to be identified with complete individualism, that the state is the one enemy against which freedom must be defended. The report says: "While the state is sometimes the enemy of freedom, under many circumstances the state is the only instrument which can make freedom possible for large sectors of the population. There follow a number of sentences which may seem to be tantalizingly balanced. Yet, as one tries to say something that may have validity for Christians in many different situations, this kind of balancing of dangers on both sides is inescapable. If the report were intended for only one national situation, it would be easier to point out where in that situation the emphasis should be put.

COMMUNISM AND ANTI-COMMUNISM

The report is clear in rejecting Communism but equally clear in rejecting the popular forms of anti-Communism that overemphasize the military approach to Communism and which threaten civil liberties in the non-Communist world. This is summarized in the following words: "It will be the

ചരിത്രവംശി. കർദ്ദിശങ്ങൾ 4.

തീ ഇട്ടകാട്

(വി. എം. പത്രോസ്. മുള്ളത്തുരത്തി)

ഉദയവേരൂർപ്പള്ളിയുടെ കിഴക്കു ഭാഗത്തു പബ്ളിക്കു റോഡിനു അല്പം കിഴക്കായി 'തീ ഇട്ടകാട്'ന്നു പറയുന്ന ഒരു സ്ഥലം ഉണ്ടു്. ഇന്നവിടെ പാർക്കുന്നതു ഒരു ആശ്രമിയാണു്. ഈ കാടിനും ചരിത്രപ്രാധാന്യമായ ഒരു പാരമ്പര്യമുണ്ടു്. സുറിയാനിക്കാരുടെ പള്ളികളിൽ നിന്നു പറങ്കി മെത്രാന്മാരായ മെനേസീസു, ഗാർഷ്യാ തുടങ്ങിയവർ വാരികെട്ടിക്കൊണ്ടു പോയ പള്ളി ഉപകരണങ്ങൾ വികാർട്ടുകൾ, കയ്യെഴുത്തു പുസ്തകങ്ങൾ മുതലായവ ഉദയവേരൂർ പള്ളിമുറ്റത്തുണ്ടു്

task of the churches to point to the dangers inherent in the present situation: on the one hand the temptation to succumb to anti-Communist hysteria and the danger of self-righteous assurance concerning the political and social systems of the West; on the other hand the temptation to accept the false promises of Communism and to overlook its threat to a responsible society."

Great emphasis is placed in the last section of the report on the social upheavals in Asia, Africa, and Latin America and on the importance of developing political and economic institutions which, while they are the best answer to Communism, are not sought paimarily for that reason but because they alone are favourable to truly just and humane goals for the people of those continents. This section was able to build on the results of the Lucknow Study Conference of 1952 which dealt with these same problems in the Asian setting. The Evanston report gave special emphasis to the findings of Lucknow concerning land reform, rural development, industrialization, and the relation of population to resources. I gained the impression at both Amsterdam and Evanston that the World Council of Churches at last provides a forum where there is real mutuality between the younger churches of Asia and Africa and the older churches of the west.

കിയ അഗ്നികണ്ഡത്തിൽ ദഹിച്ചിട്ടു ശേഷം അവശേഷിച്ചിട്ടു സാധനങ്ങൾ എല്ലാം വാരികൊണ്ടുപോയി, രണ്ടാമതും അഗ്നിക്കിരയാക്കിയ സ്ഥലമാണു മേൽ പ്രസ്താവിച്ചു വേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതു്. പള്ളിമുറ്റത്തു പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തു ഒരു കടക്കാർ ഉണ്ടു്. സമീപ പ്രദേശങ്ങളിലെ വെള്ളം ഉച്ഛ്രസം കലന്താണെങ്കിലും ഇം കിണറ്റിലെ വെള്ളത്തിനു യാതൊരു രുചിഭേദവും ഇല്ല. ഞങ്ങൾ അതു രുചിച്ചു നോക്കുകയും കൂടി ചെയ്തു. പള്ളിയുടെ പുറത്തേക്കുള്ള മൂന്നു വാതിലുകളും പള്ളരെ പഴക്കം തോന്നിക്കുന്നവയാണു്. തെക്കേവശത്തു കെട്ടിപ്പടിയായി ഇട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കരിങ്കൽ കക്ഷണത്തിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു കൊമ്പൻ ആനക്കുട്ടിയുടെ രൂപം ആരേയും ഹറാൽ ആകർഷിക്കുന്ന ഒന്നാണു്.

പള്ളിമുറ്റത്തു കിഴക്കുവശത്തുള്ള വലിയ കരിളം അതിന്റെ തറയും മുഴുവനും കരികല്ലാണു്. കരിശിനു തെക്കോട്ടു ഒരു ചാച്ചിൽ ഉണ്ടു്. ഈ കരിശിനും ചരിത്രപ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു പാരമ്പര്യമുണ്ടു്. ഉദയംവേരൂർ സുന്നഹദോസു നടന്നിരുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ ഈ കരിശികൽ വി: കർബാ

ന അണച്ചിരുന്നതായി പ്രസ്താവമുണ്ടു്. അതിനു മുമ്പും പിമ്പും അവിടെ വി. പൂജ അണച്ചിട്ടുണ്ടല്ല. ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഈ പള്ളി അറോ കാലങ്ങളിൽ ബ്രിട്ടീഷു റസിഡണ്ടന്മാരായിരുന്ന കർണൽ മൺറോ, മെക്കാളി, മെക്കൻബി എന്നിവർ സന്ദർശിക്കയും ഇതിന്റെ പുരാതനത്വത്തെപ്പറ്റി ആരാഞ്ഞറിയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇവരിൽ ആരുടെയോ അഭിപ്രായപ്രകാരം തിവിതാംകൂർ ഗവർണ്മെന്റു ചെയലവിൽ ഏകദേശം അഞ്ചടിനീളവും രണ്ടടിയോളം വീതിയുമുള്ള വിച്ചുത്തകകിൽ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന വിവരം രേഖപ്പെടുത്തി പള്ളി മതിലിന്റെ കിഴക്കു പ്രവേശനദ്വാരമതിലിന്റെ മേൽഭാഗത്തു പബ്ളിക്കു റോഡിനു അഭിമുഖമായി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

The Synod of Diampher held in this building on th 20th of June 1599. by Arch Bishop Menises of Gova.

കായലോരപ്രദേശങ്ങളിൽ ഒരു തരം നീളം കുറഞ്ഞ ഭംഗിയുള്ള പല്ലുകൾ സുലഭമാണു്. ഉദയംവേരൂർ പ്രദേശത്തു കായലോരങ്ങളിൽ ഇതു നിബിഡമായി വളരുന്നുണ്ടു്. സമീപവാസികളായ പുലയികൾ ഇവ പറിച്ചെടുത്തു ഉണക്കി അതു കൊണ്ടു ഒരു തരം ചെറുവട്ടികൾ നെയ്തു വരുന്നു. ഇതു പുലയികളുടെ ഇടയിൽ ഒരു കടിയൽ വ്യവസായമാണു്. ഈ വീടുകൾ ക്ഷേത്രകുചേല ഭേദമെന്നേ സ്ത്രീജനങ്ങൾ വെററില മുറുക്കുന്നതിനുള്ള സാ

THE BANK OF NEW INDIA Ltd.

H. O. TRIVANDRUM

BOARD OF DIRECTORS:

Sri. K. George B. A., Trivandrum (Chairman).
 „ E. J. Philipose B. A. B. L. Trivandrum
 „ N. O. Inasu, Trichur.
 „ P. C. Kurian, M. A. B. L., Madras.
 „ C. J. John B. A. Kottayam.
 „ P. T. Varughese, Perumpavoor.
 „ P. K. Chacko, Alwaye.

K. E. CHERIAN,
General Manager.

യുവജനവംശി.

വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം

ഗ്രന്ഥകർത്താവും, മൂലഭാഷയും, ഉരുഭവവും.

വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം യഹൂദക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വേണ്ടി അ വരുടെ മാതൃഭാഷയായ ആരാമ്യഭാഷയിൽ രചിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു വളരെപ്രബലമായ ഒരു പാരമ്പര്യം അടിമസ്ഥിതിയിൽ പ്രവരിച്ചിരുന്നു. അടിമന്മാരുടെ ഉള്ളിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന പരിശുദ്ധപിതാക്കന്മാരായ വേപ്പിയസ്, ഐറോനിയസ്, ഓറീജൻ, യൂസേബിയസ്, ജറോമ മുതലായവരും ഈ അഭിപ്രായ

ത്തോടുപരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു പക്ഷേ വേപ്പിയസിൽനിന്നായിരിക്കണം മറ്റുള്ളവർക്കു് ഈ അറിവു കിട്ടിയിട്ടുള്ളതു്. മൂപ്പനായ യോഹന്നാന്റെ എഴുത്തുകളിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു. "മത്തായി എഴുതാവുന്ന ഭാഷയിൽ എഴുതിയ വചനങ്ങൾ ഒരോരോന്നും അവനവന്റെ കഴിവുപോലെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു," ഈ പ്രസ്താവനയെപ്പറ്റി വളരെയധികം അഭി

ധനങ്ങൾ കൊണ്ടു നടക്കുന്നതിനു് ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നു. റസിഡണ്ടിന്റെ സന്ദർശനകാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ഈ ചെറു വട്ടികൾ വില്പനയ്ക്കായി കോർത്തു കെട്ടിത്തൂക്കി ഇട്ടിരുന്നതു കാണാൻ ഇല്ല. നന്നു ചെറിയ പുല്ലിപ്പകൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഈ സാധനം വളരെ ചിലവേറിയതും കാഴ്ചയ്ക്കു കൌതുകകരവുമാണ്. മദാമ്മ ഇതു കണ്ടു കൌതുകം തോന്നി രണ്ടു വട്ടികൾ അഞ്ചുറൂപ്പിക വീതം വിലകൊടുത്തു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോകു ഉണ്ടായി. ഇവിടങ്ങളിൽ ഇവയ്ക്കു ഒന്നിനു ഒരു ചക്രമാണു വില. ഭംഗിയായി നെയ്തതാണെങ്കിൽ ഏഴുചക്രം വരെ വിലയുണ്ട്.

അതിപുരാതനമായ ഒരു ദേവാലയത്തിന്റേയും ചരിത്രപ്രധാനമായ ഒരു രാജസ്വരൂപത്തിന്റേയും പുരാതന രാജ്യം കറവിലാത്ത വേരും തൃക്കോവിൽ ക്ഷേത്രത്തിന്റേയും മറ്റു ക്ഷേത്രങ്ങളുടേയും സുപ്രസിദ്ധരായ ഏതാനും ബ്രാഹ്മണമണ്ഡലങ്ങളുടേയും അസ്ഥാനം എന്നിവയാൽ ഒരു കാലത്തു പ്രശസ്തമായിരുന്ന ഈ പ്രദേശം കാണുന്നവർക്കു പ്രഥമവീക്ഷണത്തിൽ ഒരു വിജനപ്രദേശമെന്നോ ശൂന്യപ്രദേശമെന്നോ തോന്നത്തക്കവിധത്തിലാണ് കിടപ്പു്. ഇതിലേക്കു് ഒരു കരണവും പറഞ്ഞു കേൾവിയുണ്ട്. ഇവിടത്തെ പള്ളിയിൽ പുരാതനകാലത്തു രണ്ടു സിദ്ധന്മാർ രാമസിദ്ധി എന്നതായി അന്യത്ര പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇവരിൽ ഒരാളായ മാർ സാബോർ പള്ളിയിൽ രാമസിദ്ധി എന്ന കാലത്തു പള്ളിക്കുള്ളങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവരും അക്രൈസ്തവരായ സ്ത്രീജനങ്ങൾ കൂട്ടിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ദുർമാർഗ്ഗികളും ധൈര്യമുള്ളവരുടെയും

സ്ത്രീകൾ അർദ്ധനഗ്നകളായി സൂനഭാഗങ്ങൾ മറയ്ക്കാതെ കൂട്ടിക്കുന്നതു കണ്ടു അദ്ദേഹം അളയച്ചു അപ്രകാരം നഗ്നവേഷത്തിൽ കൂട്ടിക്കരഞ്ഞു ആജ്ഞാപിച്ചു. വിവരം പള്ളിയിൽ പ്രസിദ്ധമായിപ്പോയതുകൊണ്ടു പലരും ഇവിടേക്കു കൂട്ടിക്കരഞ്ഞു. ഇവിടെ ഇപ്രകാരം നിന്നു കൂട്ടിക്കരമ്പൻ ഇടയാക്കാതിരിക്കട്ടെ എന്നു മനസ്സാലത്തോടെ പറഞ്ഞതായും അതിനെ തുടർന്നു സ്ത്രീജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ എന്തോ ഭയകരമായ ഗൃഹിതരോഗം പിടിച്ചെടുത്തു പലരും പരലോകപ്രാപ്തരായെന്നും ഇതിൽ ഭയന്നു ശേഷിച്ച കന്നായ സമുദായക്കാർ സ്വദേശമായ കടുത്തുരുത്തിക്കു മടങ്ങിയപ്പോഴായിരുന്നു ഒരു ഐതിഹ്യം കേട്ടിട്ടുള്ളതു്. ജനങ്ങൾ കൂട്ടംചേർന്നു മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ സന്നിധിയിൽ എത്തി ശാപമോക്ഷം അന്തികൾ ശ്രമിച്ചപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹം സ്ഥലംവിട്ടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ സിദ്ധന്റെ ശാപവലമായിട്ടാണ് ഇന്നും ഈ പ്രദേശത്തിനു ഇത്തരത്തിലുള്ള ദുരവസ്ഥ നേരിടാൻ ഇടയാക്കിയെന്നും പഴമക്കാരിൽ നിന്നു അറിയാനും ഇടയായി.

ഉദയംവേരൂർ പള്ളിയുടെ സ്ഥാപനകാലം മുതൽ ഇന്നുവരെയും അവിടെ നടന്നിട്ടുള്ളതും ഇന്നു നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ അനേകമനേകം ചരിത്രസംഭവങ്ങൾക്കു ദൃക്സാക്ഷികളായെന്നു സംശയിക്കമാറു പഴക്കം തോന്നിക്കുന്ന എന്താനും വടവുകൾ ശ്രേഷ്ഠരോടു വിടയും വാങ്ങി ഞങ്ങൾ മടങ്ങി.

പ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. സുവിശേഷത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പഴയ നിയമത്തെ സംബന്ധിച്ചു് അഭിമന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്ന യഹൂദന്മാരുമായുണ്ടായ ചില തർക്കങ്ങൾ മൂലം രചിക്കപ്പെട്ട ഏതോ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നു മറ്റു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. കൽപ്പാൻതരകാലത്തെക്കുറിച്ചു യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ചില പ്രവചനങ്ങളാണ് ഇതു മൂലം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു മറ്റൊരു അഭിപ്രായവുമുണ്ട്. വേപ്പിയസിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ആരാമ്യഭാഷയിലെഴുതിയ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒരുഭാഗികമായ ഗ്രീക്കുതർജ്ജമ രൂപം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല.

ഇതു സംബന്ധിച്ചു പ്രബലമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. സുവിശേഷം ആരാമ്യഭാഷയിലെഴുതിയെന്നുള്ളതാണ് പാരമ്പര്യമെങ്കിലും ഗ്രീക്കുഭാഷയിൽ നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സുവിശേഷം പരിശോധിച്ചാൽ അതൊരു വിവർത്തനമല്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. ഭാഷയുടെ ഒഴുക്കും ഘടനയും ഇതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. സുവിശേഷകർത്താവു കർത്താവിന്റെ കൂടെ നടന്നിട്ടുള്ളവരിൽ ഒരാളല്ലെന്നുള്ളതു വ്യക്തമാണ്. തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിലൊരാളായിരുന്നെങ്കിൽ മാർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം, കുറു, എ. മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു് ഈ സുവിശേഷം എഴുതേണ്ടി വരികയില്ലായിരുന്നു.

ആരംഭകാലംമുതൽ തന്നെ അപ്പോസ്തോലനായ വി. മത്തായിയുടെ വേരിനോടനുബന്ധിച്ചാണ് ഈ സുവിശേഷം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്. ഒരു പക്ഷേ ഈ ഗ്രന്ഥം ലഭിച്ച സഭയിലുള്ള ആളുകൾ അതു പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥമാണെന്നു കാണിക്കുവാനും അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ സാക്ഷ്യം അതിനു വിവിധി ഉണ്ടെന്നു വെളിപ്പെടുത്തുവാനുമായിരിക്കാം ഇപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. വി. മത്തായിക്കു ഈ ഗ്രന്ഥത്തോടുള്ള ബന്ധം എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു സൂക്ഷ്മമായിപ്പറയുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ആരാമ്യഭാഷയിലെഴുതപ്പെട്ടതും ആരംഭകാലത്തുതന്നെ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയതുമായ ഒരു സുവിശേഷമാണ് മത്തായി രചിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു് ഒരഭിപ്രായമുണ്ട്. "എബ്രായക്കാർക്കെഴുതിയ സുവിശേഷം, എന്ന പേരിൽ ആരാമ്യഭാഷയിലെഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് മത്താ

യിയുടെ സുവിശേഷത്തിന്റെ മൂലമെന്ന് വിശുദ്ധനായ ജറോം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളും കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അവയ്ക്ക് നമ്മുടെ സുവിശേഷവുമായി യാതൊരു ബന്ധമില്ലാത്തതിനാൽ ഈ അഭിപ്രായം ശരിയായിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം എഴുതാൻ പ്രേരകമായിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഒരേണ്ണത്തിന്റെ കർത്താവ്, വി. മത്തായി ആണെന്നു പറയുന്നതായിരിക്കും കൂടുതൽ ശരിയായിട്ടുള്ളത്. ഒന്നുകിൽ പഴയനിയമത്തിൽനിന്നും എടുത്തിട്ടുള്ള സാക്ഷ്യങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുള്ളതു ഇദ്ദേഹമായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ പ്രത്യേകമായി കാണുന്ന ഭാഗങ്ങളായിരിക്കും അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ഈ ഭാഗങ്ങൾ ഒരു ചുങ്കക്കാരനിൽനിന്നും വരുവാൻ പ്രയാസമാണ്. അതുകൊണ്ട് കൃ. എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവാണ് വി. മത്തായിയെന്നു പറയുന്നതായിരിക്കും കൂടുതൽ പരമാർത്ഥമായിട്ടുള്ളത്.

മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തേയും 'കൃ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തേയും കൂടാതെ 'എ' എന്ന മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥംകൂടി മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിന്റെ രചനയ്ക്കു സഹായകമായിരുന്നുവെന്നും കണ്ടുകഴിഞ്ഞല്ലോ. ഈ ഭാഗങ്ങൾ ഏവയെന്നു നമുക്കു പരിശോധിക്കാം. അദ്വൈത രണ്ടുലായങ്ങളും കൂടാതെ കർത്താവിന്റെ മാതോദീസായേക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണം (3:14), പത്രോസ് വെള്ളത്തിന്മേൽ നടക്കുന്നത് (14:28-31) മത്സ്യത്തിന്റെ വായിലെ പണം (17:24-27) യൂദായുടെ വഞ്ചനയുടെ കൂലി (26:14-16) യൂദാസിന്റെ മരണം (27:3-10), പീലാത്തോസിന്റെ ഭാര്യയുടെ സ്വപ്നം (27:19), അദ്ദേഹം കൈകഴുകി ഒഴിയുന്നത് (27:24), ഭൂകമ്പവും പരിശുദ്ധന്മാർ ഉയർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നതും (27:51...53), കബറിടത്തിൽ കാവൽനിർത്തുന്നത് (27:62...66), കബറിൽനിന്നും കല്ലു ഉരുട്ടിമാറ്റുന്നത് (28:2...4), കാവൽപ്പടയാളികളെ കൈക്കൂലികൊടുത്തു വശീകരിക്കുന്നത് (28:11...15) മുതലായ ഭാഗങ്ങളാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ളത്. ഈ ഭാഗങ്ങളിലെല്ലാം ഭാഷാശൈലിയുടെ ഐക്യവുമായും, പ്രവചനങ്ങൾ നിവൃത്തിയാകുവാൻ ഇപ്രകാരം സംഭവിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും, അതുതങ്ങൾ വർണ്ണിക്കുന്നതും അഭിമുഖം

അശോഗ്രവംകി.

അവശ്യം വേണ്ടതായ ധാതുക്കൾ

നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ ഏകദേശം 71-ൽവരും ധാതുക്കൾ ഉൾച്ചേർന്നിട്ടുണ്ട്, അവയിൽ പതിമൂന്നെണ്ണം അവശ്യം വേണ്ടവയാണ്. ഇപ്പറഞ്ഞ ധാതുക്കളിൽ സർവ്വപ്രധാനങ്ങളായ സുഡാംശം (Calcium), ഭാവകം (Phosphorus), ഇരുമ്പു (Iron), രസഭവം (Iodine) എന്നിവ ദിവസം പ്രതി നാം കഴിക്കുന്ന അഹാരത്തിൽനിന്നു നമുക്ക് അവശ്യാനുസരണം ലഭിക്കുന്നപക്ഷം ഇതരധാതുക്കളുടെ അഭാവമുണ്ടാകുന്നതല്ല.

സുഡാംശം (Calcium)

ശരീരത്തിന്റെ അകെ തൂക്കത്തിൽ 1.5 ശതമാനം സുഡാംശമാകുന്നു. ഇതിൽ 99 ശതമാനവും അസ്ഥികളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യന്റെ ശരീരത്തിൽ ഇതു രണ്ടേകാൽ റാത്തൽ ഉണ്ടായിരിക്കും.

ഏറ്റവും ഉറപ്പും ബലവും ഉള്ള അസ്ഥികളും പല്ലുകളും ഉണ്ടാകുവാൻ ഇതു സഹായിക്കുന്നു.

രക്തം ഗുരുതപ്പെടുത്തുന്നതിനും, ഹൃദയസ്തന്ദനം ക്രമീകരിക്കുന്നതിനും, മാംസപേശികളിൽ ധാതുഭവങ്ങളെ സമീകരിക്കുന്നതിനും തുലോം ഉപകരിക്കുന്നു.

കൂടാതെ സുഡാംശം, ഭാവകം, ജീവകം ഡി-മുതലായവ, പിള്ളവാരം ബാധിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ അസ്ഥികൾക്കുണ്ടാകാറുള്ളതുപോലുള്ള ബലക്ഷയമുണ്ടാകാതെ സംരക്ഷിക്കയും ചെയ്യാറുണ്ട്.

ഭക്ഷണത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സുഡാംശം ഗ്രാംതുകപ്രകാരമാണു കമ്പരങ്ങളെ സാധൂകരിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമവും ഈ ഭാഗത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളാണ്.

ണക്കുകപ്പെടുന്നത്. ഒരു ഔൺസ് മിക്കവാറും 30 ഗ്രാമിനു തുല്യമാണ്. പ്രായം തികഞ്ഞവർ 0.8 ഗ്രാം കട്ടികൾ 1.0-1.4 ഗ്രാം ഗർഭകാലത്തും ശിശുവിനു മുല കൊടുക്കുന്ന അവസരത്തിലും 1.5-2 ഗ്രാം കേടുവരാത്ത 100 ഗ്രാം പുതിയപദാർത്ഥത്തിൽ എത്ര ഗ്രാം സുഡാംശം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്ന്.

(100 ഗ്രാം ഉദ്ദേശം മൂന്നര ഔൺസിനു തുല്യമാകുന്നു.)

പാലും, പാലിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന ഇതരപദാർത്ഥങ്ങളും. (ഇടങ്ങഴി പാലിൽ 1 ഗ്രാം സുഡാംശം ഉണ്ടായിരിക്കും.)

- പച്ചിലക്കുറി സാധനങ്ങൾ:-
- ശർക്കരപ്പാവ് 0.25
- ബദാംപരിപ്പ് 0.25
- സോയാബീൻസ് ഉണങ്ങിയത് 0.23
- അത്തിയട 0.16
- ബീൻസ് ഉണങ്ങിയത് 0.15

ഭാവകം (Phosphorus)

അസ്ഥികളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ധാതുക്കളിൽ 95 ശതമാനം സുഡാംശവും ഭാവകവും കൂടിച്ചേർന്നതാകുന്നു. ഇവരണ്ടും ചേരുമ്പോൾ മറ്റുള്ള സർവ്വ

Janatha Tile Works Kottayam.

ETTUMANOOR A. O.

ജ ന ത ഞ ട ക ന്വ നി

മേൽത്തരം മേച്ചിലോടുകൾ മൂലയോടുകൾ. തറയോടുകൾ, കണ്ണാടി യോടുകൾ, പുകയോടുകൾ, ചുട്ടകട്ടകൾ, ഇഷ്ടികകൾ പുച്ചടികൾ

OUR SURKI POWDER A SPECILITY.

For further particulars please write to:

P. A. POONNEN,
Peppampadam, Kottayam. or The Manager, Janatha Tile Works
Ettumanoor A. O.

ധാരകളും കൂടിച്ചേർത്താലുള്ളതിന്റെ ഉരുട്ടി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഇതു സുധാംശവുമായി ചേരുമ്പോൾ കരുത്തുള്ള അസ്ഥികളും പല്ലുകളും ഉണ്ടാകുവാൻ സഹായിക്കും. അവയെ കേടുവരാതെ പരിരക്ഷിക്കും ചെയ്യുന്നു. ഇതു ഓരോ രസ്മിറ്റത്തിന്റേയും (Cell) കേന്ദ്രത്തിലാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്.

ദഹിച്ച ആഹാരവദാർത്ഥങ്ങളെ ശരീരത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗശൂന്യമായവയെ ബഹിഷ്കരിക്കുന്നതിനും ഇതു സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. മജ്ജാരതുക്കളിൽ, വിശിഷ്യരലച്ചോറില്ക്കും മജ്ജാരസ്മിറ്റങ്ങളിലും ഇതു ധാരാളം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

രക്തപരിവാഹത്തിലും മാംസപേശികളിലും ഇതു വളർച്ചയ്ക്കു.

ഭക്ഷണത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഭാവകം ഗ്രാമുക്കുപ്രകാരമാണ് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. ഒരു ഔൺസ് ഉദ്ദേശം 30 ഗ്രാമിനു സമമായിരിക്കും.

പ്രായമെത്തിയവർ 0.88-1.5 ഗ്രാം കട്ടികൾ 1.0-1.6 ഗ്രാം ഗർഭകാലത്തും ശിശുവിനു പാൽ കൊടുക്കുന്ന കാലത്തും 1.5-2 ഗ്രാം

ചീത്തയാകാത്ത 100 ഗ്രാം പുതിയ സാധനത്തിൽ എത്ര ഗ്രാം ഭാവകം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്ന്.

(100 ഗ്രാം ഉദ്ദേശം മൂന്നര ഔൺസിനു സമമായിരിക്കും.

സോയാബീൻസ്	0.66
മുട്ടയുടെ ചുവന്ന കരു	0.59
ഉണങ്ങിയ ബീൻസ്	0.46
ബദാം പരിച്ഛി	0.45
ഉണങ്ങിയ പയറു്	0.41
നിലക്കടല	0.39
ഓട്ടു് മീൽ	0.38
പരിച്ഛി	0.38

ഇരുമ്പു് (Iron)

ശരീരത്തിലുള്ള ആകെ ഇരുമ്പു് ഒരു വൈസയുടെ തൂക്കത്തേക്കാൾ കുറവത്രെ. ഏകദേശം 3 ഗ്രാം മാത്രമാണ് അതിന്റെ യഥാർത്ഥമായ തൂക്കം. ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ രസ്മിറ്റത്തിലും അല്പമായിട്ടെങ്കിലും ഇരുമ്പു ലയിച്ചു കിടപ്പുണ്ട്.

അതിൽ സിംഹഭാഗവും ചുവന്ന രക്തരസ്മിറ്റങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്നു.

ചുവന്ന രക്തരസ്മിറ്റങ്ങൾക്കു ചുവപ്പു നിറംപിടിക്കുന്നതിനാണ്.

ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ ചെറിയ അറ്റകുളിലും അതുവാരകം എത്തിച്ചു കൊടുക്കുകയെന്ന പ്രധാന കൃത്യവും ഇതു നിർവ്വഹിക്കുന്നുണ്ട്.

ഭക്ഷണത്തിൽ ഇരുമ്പിന്റെ അംശം കുറയുന്നതാണ് പിത്തരോഗത്തിനു കേതു.

ഇരുമ്പു് മില്ലിഗ്രാം തൂക്കുപ്രകാരമാണ് അളക്കപ്പെടുന്നത്. ഒരു മൊട്ടു സൂചിയുടെ മൊട്ടിനു് ഏതാണു് ഒരു മില്ലിഗ്രാം തൂക്കമുണ്ടായിരിക്കും.

പ്രായപൂർത്തിയായവർ 12 മില്ലിഗ്രാം കട്ടികൾ 8-12 മില്ലിഗ്രാം

ഗർഭകാലത്തും ശിശുവിനു മുലകൊടുക്കുന്ന ഘട്ടത്തിലും 15-18 മില്ലിഗ്രാം

കേടില്ലാത്ത 100 ഗ്രാം പുതിയ വസ്തുവിൽ എത്രത്തോളം മില്ലിഗ്രാം ഇരുമ്പു് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്ന്

100 ഗ്രാം ഉദ്ദേശം മൂന്നര ഔൺസിനു തുല്യമാകുന്നു.)

ബീൻസ് ഉണങ്ങിയതു്.	10.5
മുട്ടയുടെ ചുവന്ന കരു	8.6
പഴങ്ങൾ ഉണങ്ങിയതു്.	
അപ്രിക്കോട്ടു്	7.6
പീച്ചുസ്	6.1
ഉണക്കുമുന്തിരി	2.8
ശർക്കരപ്പാവു്	7.3
പയർ ഉണക്കിപ്പൊളിച്ചതു്	5.7
രവുടകളായാത്ത ധാന്യങ്ങൾ	
കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന അപ്പം	
ഓട്ടു മീൽ	5.2
രവിടുക്കളായാത്ത നവധാന്യങ്ങൾ	5.0

രാസദ്രവ്യം (Iodine)

നമ്മുടെ ശരീരത്തിലുള്ള രാസദ്രവ്യം ആകെകൂട്ടിച്ച ഇരുമ്പിന്റെ നൂറിൽ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണ്. അതായതു്

ഒരു മണിക്കോരവിനേക്കാൾ കുറവായിരിക്കും. ശരീരത്തിൽ ആകെകൂട്ടിച്ച രാസദ്രവ്യം 25 മില്ലിഗ്രാം മാത്രമാകുന്നു.

ശരീരത്തിൽ നടക്കുന്ന ദഹനക്രിയയെ നിയന്ത്രിക്കയും ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഹോർമോൺ Hormone എന്ന വസ്തുവിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ ഇതു കാര്യ ഗ്രന്ഥിയെ (Thyroid Gland) സഹായിക്കുന്നു. ശരിയായ വളർച്ച ഉണ്ടാകുന്നതിനും, ശക്തി വർദ്ധിക്കുന്നതിനും ഈ ഹോർമോൺ അപരിഹാര്യമാണ്.

രാസദ്രവ്യം ശരീരത്തിൽ കുറയുന്നതു മൂലമാണ് തൊണ്ടവീക്കം എന്ന രോഗം ഉണ്ടാകുന്നത്. ഇതു ലോകത്തിൽ പലയിടങ്ങളിലും സാധാരണമായി കണ്ടുവരുന്നു.

രാസദ്രവ്യം അളന്നു കണക്കാക്കുന്നതും മില്ലിഗ്രാം തൂക്കുപ്രകാരം തന്നെയാണ്; 1,000 മില്ലിഗ്രാമാണ് ഒരു ഗ്രാം.

ഒരു ദിവസത്തേക്കു .05-0.1 മില്ലിഗ്രാം അളവിൽ കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

രാസദ്രവ്യം കലർന്ന ലവണം സമുദ്രത്തിലെ ഭക്ഷണവദാർത്ഥങ്ങൾ ആയി സിൻ നശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പുഴിയിലോ, സമുദ്രതീരത്തോ വളരുന്ന പച്ചിലകുടി സാധനങ്ങൾ.

കുറിപ്പു്:--വിവിധ ഭക്ഷണവദാർത്ഥങ്ങളിൽ സൂക്ഷ്മമായി എത്രത്തോളം രാസദ്രവ്യം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു നിഷ്കൃഷ്ടമായി അളന്നു രിട്ടപ്പെടുത്താൻ പ്രയാസമായതിനാൽ അവയേറ്റുപറിയുള്ള അറിവു് അപൂർണ്ണമാണ്. (കേരളദീപം)

India's Largest Compo Insurance Company

Chairman: A. D. SHROFF, Esq.

Vice-Chairman: J. R. D. Tata, Esq.,

New India Assurance Co. Ltd., H. O. BOMBAY.

West Coast Branch: Ernakulam.

Sub Offices: Trivandrum, Alleppey, Calicut, Mangalore, Coimbatore & Madura.

Bonus on with Profits Policies (last declared) for the period ending 31-12-53.

Whole-Life: Rs. 16 per thousand per annum
Endowment: Rs. 14 per thousand per annum

വാറപഞ്ചാംഗം

	മാർച്ച്	കുറേ
ഞായർ	13	29
തിങ്കൾ	14	30
ചൊവ്വ	15	1
ബുധൻ	16	2
വ്യാഴം	17	3
വെള്ളി	18	4
ശനി	19	5

Thought for the Week

There can be no Rights of Man except on the basis of faith in God. But if God is real, and all men His sons that is the true worth of every one of them. My worth is what I am worth to God; and that is a marvellous great deal, for Christ died for me.

Archbishop Temple.

THE CHURCH WEEKLY

സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രതികാരം

ദീവംഗതനായ കാനൻ ഹോളണ്ടിനെപ്പറ്റി ഈ നാട്ടിൽ പലരും അറിയും. കോട്ടയം കോളജ് പ്രിൻസിപ്പാലായും, അല്പവ കോളജ് പ്രൊഫസറായും, പിന്നീട് ആഗ്രാ സെൻറർ ജോൺസ് കോളജ് പ്രിൻസിപ്പാലായും മറ്റും അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയിൽ 30ൽ പരം വർഷങ്ങൾ മിഷ്യനറി സേവനം നടത്തിയിരുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ നിന്ന് തിരിച്ചെത്തിയശേഷം ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിലെ മേയറിന്റെ ചാർജ്ജെയിൻ സ്ഥാനം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹം ഈയിടെയാണ് ദീവംഗതനായത്. അദ്ദേഹം വടക്കെഇൻഡ്യയിൽ ഒരു കോളജിൽ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന കാലത്ത് ഒരു ഹിന്ദു വിദ്യാർത്ഥിയിൽനിന്നു കേട്ട കഥ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും ഉദ്ധരിക്കുമായിരുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കരിയർ മരണം നൽകുന്ന സന്ദേശത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ കോളജിൽ പ്രസംഗിക്കുകയായിരുന്നു. പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞു അദ്ദേഹം മുറിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ കോളജിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ഹിന്ദു വിദ്യാർത്ഥി അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാൻ വന്നു. ആ വിദ്യാർത്ഥി പറഞ്ഞു "അങ്ങു ഇന്നു പറഞ്ഞ പ്രസംഗം എന്റെ ഹൃദയത്തെ വളരെ

സ്തർശിച്ചു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ എനിക്കു പലിയ പ്രയാസം തോന്നിയില്ല. എന്റെ പിതാവിൽ നിന്നു എനിക്കു ലഭിച്ച ഒരനുഭവം അതെന്നിടയ്ക്കു തെളിയിച്ചു തന്നു. ഞാൻ ലജ്ജാകരമായ ഒരു ഹീനകൃത്യം ചെയ്തതു പിതാവു അറിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം എന്നെ വിളിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷാദണ്ഡനങ്ങൾ എന്റെ മേൽ വന്നു വീഴുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ നന്ദശിരസ്സുനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻപിൽ നിന്നു. നിമിഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു, മിന്നിററുകൾ കഴിഞ്ഞു. യാതൊന്നും സംഭവിച്ചില്ല, ഏകദേശം അരമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു ഞാൻ തലയുയർത്തി പിതാവിന്റെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി. ആ മുഖത്തു വർണ്ണിക്കുവാനാവാത്ത മനോവേദന ഞാൻ കണ്ടു. എന്റെ ഹീനകൃത്യത്തിന്റെ ലജ്ജയും, സങ്കടവും, ഭാരവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം ഭേദിച്ചു വേദനപ്പെടുത്തുന്നത് എനിക്കു കാണുമായിരുന്നു. എനിക്കു ആ മുഖത്തു നോക്കുവാൻ വിഷമമായി. ഞാൻ അവിടെ നിന്നു ഓടി. വയലിലേക്കു. അവിടെ ഇരുന്നു ഞാൻ കരഞ്ഞു. അച്ഛനെ അങ്ങനെ വേദനപ്പെടുത്തുന്നതിനേക്കാൾ മരിക്കുന്നതാണ് ഭേദമെന്നു എനിക്കു തോന്നി. അച്ഛനെ എന്നെ അന്വേഷിച്ചു വയലിലേക്കു വന്നു. ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനെ ആശ്ചേഷിച്ചു ക്ഷമയാചനം ചെയ്തു. ഇന്നും ആ മുഖം എനിക്കു സ്മരിക്കുവാൻ വയ്യ". ആ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു, ഗർഗഭം പുണ്ടു സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയാതെ അല്പനേരം നിന്നശേഷം വീണ്ടും തുടർന്നു. "യേശുക്രിസ്തു മനുഷ്യന്റെ പാപത്തെപ്പറ്റി താങ്ങുവാനാവാത്ത ഭാരം വഹിച്ചു മരണം സ്വീകരിച്ചുവെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ എനിക്കു വിഷമമില്ല" കാനൻ ഹോളണ്ടിനു ഈ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ കഥ കരിയർമരണത്തെപ്പറ്റി ഒരു പുതിയ ജ്ഞാനോദയം നൽകി. കരിശിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഏതുപ്രസംഗത്തിലും ഈ കഥ അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പച്ച ഒരിക്കൽ ഈ കഥ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞു ശ്രോതാക്കളിൽ ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാൻ വന്നു. ഇതുപോലെ തന്നെ നടന്ന ഒരു സംഭവം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഒരു ഗ്രാ

മത്തിൽ ഒരു വിധവയും കുമാരവന്മയിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു ഏക പുത്രിയും ഒരുമിച്ചു താമസിച്ചിരുന്നു. കുറച്ചുനാൾ അവരുടെ വീട്ടിൽ ഒരു മുറി വാടകയെടുത്തു ഒരു പരിചയക്കാരൻ താമസിക്കുവാനിടയായി. കുറെ മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു, മകൾ ഗർഭവതിയായി. അമ്മ അറിഞ്ഞില്ല. ഒളിച്ചുവെക്കാൻ കഴിയുന്നിടത്തോളം ആ രഹസ്യം മകൾ ഒളിച്ചുവെച്ചു. അവസാനം തനിക്കു അസുഖം തോന്നുന്നവെന്നും ഡോക്ടറെ കാണണമെന്നും അവൾ അമ്മയോടു പറഞ്ഞു. മാതാവും മകളും ഡോക്ടറുടെ അടുക്കൽ പോയി. ഡോക്ടറുടെ അടുക്കൽ നിന്നാണ് അമ്മ കാര്യം മനസ്സിലാക്കുന്നത്. രണ്ടുപേരും തിരിച്ചു വീട്ടിൽ വന്നു. അമ്മ യാതൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. വിന്റെ ദിവസവും രാവിലെ പതിവുപോലെ അമ്മ വന്നു മകളെ വിളിച്ചു ഭക്ഷണത്തിനു ക്ഷണിച്ചു. മുഖാഭിമുഖമായി രണ്ടുപേരും മേശക്കരകിൽ ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നു. രണ്ടുപേരും മരണമായിരുന്നു. അല്പനേരം കഴിഞ്ഞു അവൾ അമ്മയുടെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി. ഇടിവെട്ടിയതുപോലെ അവൾ സുബ്ധയായിപ്പോയി. തലേദിവസം ഒരൊറ്റ തലമുടിനാരു പോലും നശിച്ചില്ലാതിരുന്ന അമ്മയുടെ തല പഞ്ഞിവേലേ നശിച്ചു, മാറിയതാണ് അവൾ കണ്ടത്. തന്റെ അവിവേകത്തിന്റെയും ഹീനതയുടെയും ഫലം ആ മാതാവിന്റെ ഹൃദയത്തെ ഞെരുക്കി ഭാരപ്പെടുത്തിയതു അവൾ ദർശിച്ചു. അവൾ പരവശയായി. അമ്മയുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു അവൾ ക്ഷമയാചനം ചെയ്തു. അസംഭവം അവളെ ദൈവികമായ ദൃഢവൃത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. അവൾ പുണ്യവരിയായ ഒരു മിഷ്യനറിയായി തീർന്നു. ഈ രണ്ടു കഥകളും കാനൻ ഹോളണ്ടിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ സുപ്രധാനമായ സ്ഥാനം പിടിച്ചിരുന്നു. കരിയർമരണത്തിന്റെ രഹസ്യം ഇത്രമാത്രം വ്യക്തമാക്കുന്ന അനുഭവകഥകൾ ദുർല്ലഭമായിരിക്കാം. നാം ചെയ്യുന്ന ഒരേതോ പാപവും, നമ്മെ സ്നേഹപൂർവ്വം തലോടുവാൻ നീട്ടിയിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കൈകളിൽ ആണി രാച്ചുകയറുകയാണെന്നാണ് അദ്ദേഹം വിവരിക്കുന്നത്. ഞങ്ങൾ ഈ കഥകൾ അനുസ്മരിക്കുവാൻ ഇടയാക്കിയ സന്ദർഭം ഇപ്പോഴത്തെ സഭാസമാധാനാലോചനകളാണ്. ഇരു കക്ഷിയേയും ഭരിക്കേണ്ട മനോഭാവവും സമീപനരീതിയും ഈ കഥകളിൽ ദർശിക്കാം. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇപ്പോ

പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം (The Sermon for the week)

“തന്നോടു തന്നെ പ്രാർത്ഥിച്ച മനുഷ്യൻ”

(എം. റി.)

തങ്ങൾ നീതിമാന്മാരെന്നൊടു മറ്റുള്ളവരെ ധീകരിക്കുന്ന ചിലരെക്കുറിച്ച് അവൻ ഒരു ഉപമ പറഞ്ഞതെന്നാൽ രണ്ടു മനുഷ്യർ പ്രാർത്ഥിച്ചാൻ ദേവാലയത്തിൽ പോയി; ഒരുത്തൻ പരീശൻ, മറ്റൊവൻ ചുങ്കക്കാരൻ. പരീശൻ നിന്നുകൊണ്ടു തന്നോടുതന്നെ..... ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു.

വി. ലൂക്കോസ് 18: 9-12) പ്രാർത്ഥിച്ചാൻ ദേവാലയത്തിലേക്കു പോയ രണ്ടുപേരിൽ ഒരാൾ പരീശനും മറ്റൊരാൾ ചുങ്കക്കാരനുമായിരുന്നു. പരീശൻ ഒരു പ്രമാണിയായിരുന്നു. ചുങ്കക്കാരൻ നിസ്സാരനും. പരീശൻ സ്വന്തപ്രമാണിയത്തേക്കുറിച്ച് അനല്ലമായ ബോധമുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചാൻ പോയെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചില്ല. ദേവാലയത്തിൽ ചെലവഴിച്ച സമയം മുഴുവനും അവൻ സ്വയം അനുഭവിക്കുകയായിരുന്നു. “ദൈവമേ, വിടിച്ചുപറിക്കാൻ, നീതിക്കെടുപ്പാൻ, വ്യഭിചാരികൾ മുതലായ ശേഷം മനുഷ്യരെപ്പോലെയോ ഈ ചുങ്കക്കാരനേപ്പോലെയോ ഞാൻ അല്ലായ്കയാൽ നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു. ആഴ്ചയിൽ രണ്ടുപട്ടം ഉപവസിക്കുന്നു. നേട്ടുന്നതിൽ ഒക്കെയും പരാമം കൊടുത്തുവരുന്നു.” ഇങ്ങനെയിരുന്നു അവന്റെ പ്രാർത്ഥന. അവൻ നല്ലവനാണെന്നുള്ള വിശ്വാസം അവനു തികച്ചും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ കാര്യം അവനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും അതു മൂലമുള്ള സ്വയംസംതൃപ്തി അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു അവന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഉദ്ദേശം. അവൻ ഉച്ചരിച്ച വചനങ്ങൾക്കു പ്രാർത്ഥനയെന്ന പേരിനു പോലും അർഹതയില്ലായിരുന്നു. ന

ഴത്തെ ആലോചനകളിലും സംഭാഷണങ്ങളിലും നേതുമണ്ഡലങ്ങളിലും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അത്മാവിനു പകരം സാമർത്ഥ്യവും, യുക്തിയും, പ്രതീകാരബുദ്ധിയുമാണ് കാണുക. പീസ് ലീഗിന്റെ ഉപവാസയജ്ഞം സ്റ്റേഫത്തിന്റെ പ്രതികാരമെന്നാണെന്ന് സമുദായത്തെ ചിന്തിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ അതൊരു മഹാദാഗ്ദ്ധമായിരിക്കുമായിരുന്നു.

മുണ്ടുവല പ്രാർത്ഥനകളും ഈ കൂട്ടത്തിൽ ഉള്ളവയല്ലേ എന്നു പരിശോധിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു കൺവെൻഷനിൽ വെച്ചു പ്രാസംഗികൻ നടത്തിയ പ്രാർത്ഥനയേക്കുറിച്ച് ഒരു പത്രവിപ്ലോർട്ടർ ഇപ്രകാരം എഴുതുകയുണ്ടായി. “ഈ മഹാസഭസ്ഥിതി അഭിമുഖീകരിച്ചു നടത്തപ്പെട്ട പ്രാർത്ഥനകളിൽ ഏറ്റവും വാചാലരായേറിയ പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു അത്.” പ്രാർത്ഥനയുടെ വാചാലത ആ പത്രവിപ്ലോർട്ടറെയെന്നപോലെ സഭസ്ഥിതിയിൽ പലരേയും ആകർഷിച്ചിരിക്കാം. എന്നാൽ ദൈവം ആ പ്രാർത്ഥനയെ എങ്ങനെ വീക്ഷിച്ചിരിക്കുമെന്നാണ് ചിന്തിക്കേണ്ടത്. പ്രാസംഗികൻ സഭസ്ഥിതി അഭിമുഖീകരിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. പരീശൻ തന്നോടുതന്നെ പ്രാർത്ഥിച്ചു; രണ്ടിലും ദൈവത്തേക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം മുന്നിട്ടുനിന്നതായി തോന്നുന്നില്ല.

പരീശന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ മറ്റു ചില വശങ്ങളേക്കുറിച്ചു നമുക്കു ചിന്തിക്കാം. “ദൈവമേ, ശേഷം മനുഷ്യരെപ്പോലെയോ ഈ ചുങ്കക്കാരനെപ്പോലെയോ ഞാൻ അല്ലായ്കയാൽ നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു, എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് പരീശൻ പ്രാർത്ഥന ആരംഭിച്ചത്. മറ്റു മനുഷ്യർക്കുണ്ടായിരുന്ന പല ഭൃഷ്ട്യങ്ങളും അവനില്ലായിരുന്നു. വിടിച്ചുപറി, നീതിക്കേട്ട്, വ്യഭിചാരം, മുതലായവ. അതുകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ചു മാന്യമായ ഒരു നിലയിലായിരുന്നു അവൻ. പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ നാം നമ്മെത്തന്നെ മറ്റുള്ളവരോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ നമുക്കില്ലാത്ത ചില ഭൃഷ്ട്യങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരിൽ കാണുവാൻ കഴിയും. അങ്ങനെ നാം അവരേക്കാൾ നല്ലവരാണെന്നു സമാധാനപ്പെടുവാനും കഴിയും. എന്നാൽ ചില ഭൃഷ്ട്യങ്ങളിൽ നിന്ന് അകന്നിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടു മാത്രം നാം ദൈവസന്നിധിയിൽ സ്വീകാരയോഗ്യരായിത്തീരുന്നതല്ല. മദ്യപാനം, വ്യഭിചാരം, മോഷണം, മുതലായ പാപങ്ങൾ ചെയ്യാതിരുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം ഒരാൾ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായിത്തീരുകയില്ല. തിന്മയിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറിയതുകൊണ്ടു നന്മ കൈവരണമെന്നില്ല. സ്വാർത്ഥ

രമായ പരിഗണനകൾ: നിമിത്തമോ ഭയം നിമിത്തമോ ഒരാൾ തിന്മയിൽ നിന്ന് അകന്നു മാറി ജീവിക്കേണം. അതു നന്മയിലുള്ള താല്പര്യം കൊണ്ടായിരിക്കണമെന്നില്ല. പരീശൻ ദൈവത്തേയോ സഹോദരവർഗ്ഗത്തേയോ കുറിച്ചു ചിന്തയുള്ളവനായിരുന്നില്ല എന്നു അവന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്ന് ഏതാണ്ടു അനുമാനിക്കാം. അവന്റെ ചിന്ത അവനേക്കുറിച്ചു മാത്രമായിരുന്നു. ദൈവത്തോടു മറ്റുള്ളവരോടു ഉള്ള സ്നേഹം നിമിത്തം നന്മയിൽ പ്രതിവത്തിയുണ്ടാകണം. അല്ലാതെ തിന്മയെ വിട്ടുകൊണ്ടു നിന്നു തുകൊണ്ടു കാര്യമായില്ല. നമ്മുടെ മാന്ദ്യം ഒരിക്കലും മറ്റുള്ളവർ അതിരിക്കരുത്; മറ്റുള്ളവരുമായി നമ്മെ താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നതു എല്ലാ വിധത്തിലും ആപൽക്കരമാണ്. എങ്കിലും അങ്ങനെ ചെയ്യാനുള്ള പരീക്ഷ എപ്പോഴും നമുക്കുണ്ടാകും. ക്രിസ്തുമാത്രമായിരിക്കണം നമ്മുടെ അഭ്യർത്ഥനകൾ.

പരീശൻ ചുങ്കക്കാരന്റെ ധാർമ്മികമായ അധഃപതനത്തെക്കുറിച്ചു ശരിയായ ബോധമുള്ളവനായിരുന്നു. എങ്കിലും അയാളുടെ ആപശ്ചത്തിൽ ഒരു സഹായഹസ്തം നീട്ടിക്കൊടുക്കുമെന്നു ആ പരീശൻ ചിന്തിച്ചില്ല. നേരേമറിച്ച് അയാൾ ചുങ്കക്കാരനെ പരിഹസിക്കുകയോ ചെയ്തു. ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ നമുക്കു മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ മേന്മയുണ്ടെന്നു തോന്നിയാൽ നാം നമ്മേക്കാൾ അധഃസ്ഥിതരായവരെ സഹായിക്കുന്നതു ശ്രമിക്കേണ്ടത്. അങ്ങനെ ചെയ്യാനുള്ള സ്നേഹവും പരോപകാരതല്പരതയും നമുക്കുണ്ടായാൽ അതു നമ്മുടെ അഹിംസാപത്തിന് ഒരു പ്രതിവിധി ആയിത്തീരാവുന്നതാണ്.

പരീശൻ പററിയ മറ്റൊരു ബദ്ധം അയാൾ മതത്തിന്റെ ഉപാധികളെ അതിന്റെ സാരാംശമായി കരുതി എന്നുള്ളതാണ്. “ഞാൻ ആഴ്ചയിൽ രണ്ടുപട്ടം ഉപവസിക്കുന്നു. നേട്ടുന്നതിൽ ഒക്കെയും പരാമം കൊടുത്തുവരുന്നു.” ഉപവസിക്കുന്നതും പരാമം കൊടുക്കുന്നതും ഒക്കെ നല്ലതു തന്നെ. ഇപ്പോൾ നാം ചെയ്യുന്നതിലധികമായി അതൊക്കെ ചെയ്യേണ്ടതുമാണ്. എന്നാൽ ആന്തരിക യഥാർത്ഥമില്ലാതെ ഇങ്ങനെയുള്ള ബാഹ്യാചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയല്ല മതത്തിന്റെ സാരം. നമ്മുടെ ഹൃദയം എവിടെയാണെന്നുള്ളതാണ് പ്രധാന കാര്യം; അവിടെ ദൈവസ്നേഹവും സഹോദരസ്നേ

ക്രൈസ്തവലോകവാർത്തകൾ

(കെ. വി. എം.)

ഹവ്വം കുടികൊള്ളുന്നുണ്ടോ? അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണോ ഉപവാസവും ദശാംശം കൊടുക്കലുമെല്ലാം? അല്ലെങ്കിൽ, നമ്മുടെ ആന്തരികജീവിതവും ബാഹ്യചാരങ്ങളും തമ്മിൽ വെറുത്തുണ്ടോ? ബാഹ്യചാരങ്ങൾ അക്ഷരം പ്രതി അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന പരീശൻ മതഭക്തനാണെന്നു സ്വയം അഭിമാനിച്ചു. എന്നാൽ അവന്റെ ജീവിതം പൊള്ളയായിരുന്നു. അതു ദൈവത്തിനു സ്വീകാര്യമല്ലായിരുന്നു. നമ്മുടെ നോമ്പും പ്രാർത്ഥനയും ദാനധർമ്മങ്ങളും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളുമെല്ലാം ഈ പരീശന്മാർക്കുവേണ്ടി ആയിത്തീരാൻ ഇടയുണ്ടു്. പലരുടെയും ജീവിതത്തിൽ അവ അങ്ങനെ അധഃപതിച്ചു പോകുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു പരിതാപകരമായ ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണു്. അതിനുള്ള പരിഹാരം ബാഹ്യചാരങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുകയല്ല; പ്രത്യേക നമ്മുടെ ഹൃദയം ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ചിട്ടു് അങ്ങനെ ബാഹ്യചാരങ്ങളെ അർത്ഥവത്താക്കിത്തീർക്കുകയാണു്. പള്ളിയിൽ പോവുക പതിവില്ലാത്തവർ പള്ളിയിൽപോക്കു മുടക്കത്തുവരുടെ ജീവിതത്തിലെ കുറവും കുറവുമെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടു്, “ഞാൻ അവരേക്കാൾ എത്ര ഭേദമാണു്? ഈ കപടഭക്തി എനിക്കില്ലല്ലോ എന്നു സമാധാനപ്പെടാറുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇക്കൂട്ടർ മേൽപ്പറഞ്ഞ പരീശന്റെ ഒരു വകഭേദം മാത്രമാണു്. അവർക്കു കപടഭക്തിയില്ലെങ്കിൽ അതു നല്ലതുതന്നെ. എന്നാൽ കപടഭക്തിയെ ഭയന്നു് ഭക്തിയുടെ മാർഗ്ഗമേ ഉപേക്ഷിച്ചോടിച്ചോകുന്നതു് അവർക്കു രമാണു്. പള്ളിയിൽ പോകുകയും കപടഭക്തി ആരോപിക്കപ്പെടാതെ ജീവിക്കുകയും ചെയ്യാനാണു് അവർ ശ്രമിക്കേണ്ടതു്. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവരെ സഹരാപത്തോടുകൂടി വീക്ഷിക്കുവാനും മറ്റുള്ളവരെ അമിതമായി കുറും വിധിക്കാതിരിക്കാനും സാധിച്ചേക്കും. ഏതായാലും നമ്മുടെ കണ്ണിൽകോൽ ഇരിക്കെ മറ്റുള്ളവരുടെ കണ്ണിലെ കരടു നോക്കാനാണു് നമ്മുടെ ശ്രമം. ശരിയായ പ്രാർത്ഥനയിൽ നമ്മുടെ കുറവുകളെ ദൈവം നമുക്കു ബോധപ്പെടുത്തിത്തരും. ആ കുറവുകൾക്കുള്ള പരിഹാരവും ദൈവം നൽകും. നമ്മുടെ കർത്താവ് പരീശനെയല്ല ചുങ്കക്കാരനേയാണു് പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മാതൃകയായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതു്. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന എങ്ങനെ യുള്ളതാണു്?

ബൽഗ്രേഡ്

പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് വിശ്വാസസംഘടനകളുടെ സന്താനങ്ങൾക്കു തങ്ങൾ തന്നെ സത്യാവിശ്വാസ പഠനം നൽകണമെന്നു ബൽഗ്രേഡിലെ സെർബിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാതലവനായ പാത്രിയർക്കീസ് വികൻറജി സഭാംഗങ്ങളോടു് അവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കള്ളന്മാരെപ്പോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന പാഷണ്ഡപദഭരകന്മാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ പാത്രിയർക്കീസ് മുനറിയിച്ചു നൽകിയിരിക്കുന്നു. മലങ്കരസുറിയാനിസഭയ്ക്കു സുനിർമ്മല വിശ്വാസമുണ്ടു്. പക്ഷേ സഭാംഗങ്ങൾ അതെന്താണെന്നു വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടേ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ.

കിരീമരുനപ്രയോഗങ്ങൾ

പ്രവർത്തനനിരതങ്ങളായ പാശ്ചാത്യസഭകൾ, ആതുരലയങ്ങൾ ആശുപത്രികൾ മുതലായവ നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി പണം പിരിക്കുകയും അനേകലക്ഷം ജനങ്ങൾക്കു് അവശ്യമായ സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. എവിടെ സഹായം ആവശ്യമുണ്ടോ അവിടെ സഹായഹസ്തം നീട്ടുന്നതിനാണു് ക്രൈസ്തവസഭകൾ ശ്രമിക്കേണ്ടതു്. മലങ്കര സുറിയാനി സഭയിൽ വെടിക്കെട്ടു് തുടങ്ങിയ അന്നാവശ്യാധംബരങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഇന്നും ചുരുക്കം ചില പള്ളിക്കാർ പണം ദുർവ്വയം ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്കുപോലും പണമില്ലാത്ത സാധ്യങ്ങളായ ഇടവകകൾക്കു നീന്നും പണം പിരിച്ചു അന്ധകാരനിറഞ്ഞ അർദ്ധരാത്രിയിലെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ സാഹസം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതെന്തു കഷ്ടമാണു്. “മലങ്കര സുറിയാനി സഭയിൽ നിന്നും ഈ കമ്പം പോകാത്തകാലത്തോളം സഭയ്ക്കു ഗുണം പിടിക്കുകയില്ലെന്നു് കാലം ചെയ്ത മാർ വീലക്സീനോസ് തിരുമേനി പത്തനംതിട്ടകൺവൻഷനിൽ വച്ചു പ്രസംഗിച്ചുകഴങ്ങിയായി. അനിച്ചുകരമായ അനേകം ദുരന്തഫലങ്ങൾ ഉളവാക്കുന്ന ഇമ്മാതിരി സംരംഭങ്ങളെ സഭാനേതാക്കന്മാർ നിരോധിക്കേണ്ടതാണു്.

ബർലിൻ

പൂർവ്വമേഖലയിലുള്ള ഇവാൻജലിക്കൽ സഭ, പ്രസ്തുതമേഖലയിലെ ഗവ. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ മനസ്സാക്ഷിസ്വന്തരവും നൽകിയിട്ടില്ലെന്നു് അവലോകിച്ചെടുക്കേണ്ടതു് ഗവൺമെന്റിനു് ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഭൗതികവാദപരമായ പഠനത്തിനാണു് വിദ്യാലയങ്ങൾ പ്രാമുഖ്യം കൽപ്പിക്കുന്നതു്. കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവ വിദ്യാലയങ്ങളിലും മതപഠനം ശരിക്കു നിർവഹിക്കപ്പെടുമ്പോഴുള്ള സത്വം ഇവിടെ സ്മരണീയമാണു്. മതപരമായ വിദ്യാലയങ്ങളിലെ അധ്യാപകരുടെ സബ്സിഡി ബർലിൻ പാർലമെന്റ് കുറവുചെയ്തിരിക്കുന്നു.

വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ

നാലാം സുവിശേഷം

തിങ്കൾ വി. യോഹ. 9. 1-12
തന്റെ ഏഴ് അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളിൽ ആറാമത്തേതാണിത്. രണ്ടുകാഴ്ചങ്ങൾ നമുക്കിതിൽ കാണാം.

ഒന്നാമത്ത്, താൻ വെറും ഒരു വാക്ക് കൊണ്ടല്ല, ഒരു ഉപകരണം (മണ്ണും തുപ്പലും) കൊണ്ടാണ് ആ കരുടനെ സുഖമാക്കിയത്. മനുഷ്യന്റെ വിശ്വാസത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും സഹായിക്കുവാനും ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് "ആത്മീയമല്ല" എന്ന് വാദിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്. മെഴുകുതിരിയ്ക്കും ധൂപക്കുറ്റിയ്ക്കും അവ മനുഷ്യന്റെ ദൈവ വിശ്വാസത്തെ സഹായിക്കുവാൻ ഉതകുമ്പോൾ, തീർത്ചയാളും സഭയ്ക്ക് സ്ഥാനമുണ്ട്.

രണ്ടാമത്ത്, ഈ മനുഷ്യന്റെ വിശ്വാസം, അനുസരണം മൂലമാണ് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടത്. മണ്ണിൽ തുപ്പിക്കുമ്പോഴുണ്ടാക്കിയ ചേർ കണ്ണിൽപ്പുരയിട്ടുകൊടുത്തു. ദൂരെയുള്ള ഒരു കുളത്തിൽപ്പോയി കഴുകുവാനാണ് താൻ കല്പിച്ചത്. അതിനെ അവൻ അനുസരിച്ചു എന്നതിൽനിന്നും അവൻ കാഴ്ചയുണ്ടാക്കുവാൻ ദൈവം ശക്തനാണെന്ന് അവൻ വിശ്വസിച്ചതായി തെളിയുന്നു. ദൈവം നമ്മോടും പല ചെറിയ കാര്യങ്ങളും ചെയ്യുവാൻ അവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ നാം അതിനെ അനുവദിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ.

ചൊവ്വ. വി. യോഹ. 9. 13-18
ഔദ്യോഗിക യഹൂദമതത്തിന്റെ സ്വഭാവം വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു രംഗമാണിത്. ജന്മനാ അന്ധനായവൻ കഴിയാതെ പ്രാപിച്ചു എന്ന അത്ഭുതസംഭവത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ മഹാകരുണയും ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സാമീപ്യവുമല്ല അവർ കാണുന്നത്. പ്രത്യേകതകളുടെ ശബ്ദരൂപം നിയമങ്ങളുടെ ലംഘനവും അതേത്തുടർന്നു തങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തിനും അധികാരത്തിനും ഉണ്ടാകാവുന്ന ഭംഗവും ആണ്.

നമുക്കും ഇത് പോലെ ദൈവത്തിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന ജീവാനുഭവങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്റെ കരുണയോ ശിക്ഷണമോ കാണാം. അങ്ങിനെ കാണുമ്പോൾ നാം ദൈവത്തിനുമേൽ അടുക്കുന്നു. അതല്ല, അതിൽ നമ്മുടെ സ്ഥാപിത താല്പര്യങ്ങൾക്കുണ്ടാകാവുന്ന ഗുണമോ ദോഷമോ മാത്രമേ നാം കാണുന്നുള്ളൂവെങ്കിൽ അത് ദൈവത്തിൽ നിന്നും നമ്മെ അകറ്റുന്നു. സഭാസമാധാന സ്ഥാപന പരിശ്രമങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിൽ ഇതേപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക.

ബുധൻ വി. യോഹ. 9: 18-23
യഹൂദപാരമ്പര്യപ്രകാരം 39 തരം ജോലികൾ ശബ്ദമില്ലാത്തവർക്ക് ചെയ്യുവാൻ വിഹിതമല്ലായിരുന്നു. അതിൽ ഒന്ന് കരവന്റെ ജോലിയായ കടം മനയലും അതിന്റെ അവസര വിഭാഗങ്ങളിൽ ഒന്നായ കളിമണ്ണുണ്ടാക്കലുമായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ കുറ്റം ഇപ്പോൾ ശബ്ദമില്ലാത്തവർക്കുണ്ടായിരുന്നു.

എന്നാൽ ചിലർ പറയുന്നു, "ഇവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ വാപിയാണെങ്കിൽ എങ്ങനെ ഇവൻ കരുടനെ സൗഖ്യമാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു?" അതുകൊണ്ട് കഴിയുമെങ്കിൽ ഈ അത്ഭുതപ്രവൃത്തി

നടന്നില്ലെന്ന് തെളിയിക്കണം. അതിനായിട്ടാണ് ഇപ്പോൾ ഈ ഭിക്ഷുവിന്റെ മാതാപിതാക്കളാറെ വിളിച്ചു ചോദിക്കുന്നത്.

പക്ഷേ യേശു ലോകരക്ഷകനായ മിശിഹായാണെന്ന് ഏറ്റവും വറുത്തു പറയുന്നവനെ പള്ളിഭിക്ഷുനാക്കണമെന്ന് അധികാരികൾ തീരുമാനിച്ചിരുന്നതു (9: 22) കൊണ്ട് ആ മാതാപിതാക്കളാർക്ക് സത്യാം മുമ്പുവൻ പറയുവാൻ ദൈവമില്ലാതായിപ്പോയി.

മാതാപിതാക്കളെ ഭയന്ന് നാമും മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ച് സംസാരിക്കുവാനും പ്രവർത്തിക്കുവാനും മടിക്കണമെന്നുണ്ടോ?

വ്യാഴം. വി. യോഹ. 9: 24-34
ദൈവം എന്തു പ്രവർത്തിച്ചുവെന്ന് അവർ കാണുന്നില്ല. എന്തുമാറ്റത്തിൽ കൂടെ പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നുള്ളതാണ് അവരെ വിഷമിപ്പിക്കുന്നത്. അതായത് യഹൂദമതാധികാരികൾ ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള നിയമങ്ങൾ ദൈവംപോലും പരിപാലിക്കണമെന്നാണ് അവരുടെ നിർബന്ധം.

നമ്മുടെ സഭയിലും രാജ്യത്തും നമ്മുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളെ ലംഘിച്ചു കൊണ്ട് ദൈവം പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിവരുന്നത് ആ പാരമ്പര്യങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ആഗ്രഹങ്ങളേയും ഉദ്ദേശങ്ങളേയും മനസ്സിലാക്കാതെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളവയായത് കൊണ്ടാണോ?

ജയഭാരതം ആര്യവൈദ്യശാല (Regd.)

H. O. പുനലൂർ.

ഏജൻസിക്രം—അഞ്ചൽ, അട്ടൂർ, അയ്യൂർ, കൊട്ടാരക്കര, കുന്നിക്കോട്ട്, കല്ലിശ്ശേരി, എഴുകോൺ സഭാനന്ദപുരം, ചിരട്ടക്കോണം, ചാത്തനൂർ, പാണ്ടനോട്ട്, ചെങ്ങമനാട്ട്, ഉമ്മനൂർ.

ഏറ്റവും നല്ല അയ്യൂർവേദദൗഷധങ്ങൾ മിതമായ വിലയ്ക്കും ഹൈന്ദവീസിലും ഏജൻസികളിലും വില്പനയ്ക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. അകർഷകമായ വ്യവസ്ഥകളിൽ എല്ലാ സ്ഥലത്തും ഏജൻസിക്രം കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് എഴുതുക.

പ്രധാനവൈദ്യൻ

വി. ഒ. തോമ്മസ് വൈദ്യൻ, വൈദ്യകലാനിധി
പുനലൂർ

ചർച്ചവീക്ഷിണി വരിസംഖ്യ

(എപ്പോഴും മുൻകൂർ)

	രൂ.	ണ.	പ.
ഒരു വർഷത്തേക്ക്	6	0	0
ആറുമാസത്തേക്ക്	3	0	0
ഒറ്റപത്ര	0	2	0
ഇൻഡസ്സർ വെളിയിൽ	8	0	0

ഈ ഭിക്ഷ എത്ര ധൈര്യത്തോടെയാണ് മതാധികാരികളോടു സംസാരിയ്ക്കുന്നത്. എവിടെ നിന്നുണ്ടായി ഈ ധൈര്യം? രണ്ടു വാസ്തുവിദ്യകളിൽ നിന്നും. ഒന്നാമതു് അവൻ സ്ഥാപിത താല്പര്യങ്ങളൊന്നുമില്ല നഷ്ടപ്പെടുവാൻ. രണ്ടാമതു് അവൻ ദൈവത്തിന്റെ അരുളതാവഹമായ കാരണത്തെ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവനാണ്. നമുക്കും സത്യത്തേയും സുവിശേഷത്തേയും സഹായവും മോഷ്ടിക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കണമെങ്കിൽ ഈ രണ്ടനുഭവങ്ങളുണ്ടാകണം.

വെള്ളി. വി. യോഹ. 9: 24-38

തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ലാപത്തെക്കുറന്നുതെ, യേശുമാശിഹായെ വാപിയെന്ന് വിധിക്കുവാനാണ് മതാധിപർ ശ്രമിയ്ക്കുന്നത്. യഥാർത്ഥ വാപം ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള അകൽച്ചയാണ്. അല്ലാതെ വെറും കല്പനാലംഘനമല്ല എന്ന് അവർ അറിയുന്നില്ല. ഇതു് അവരെ പഠിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഒരു പഠിപ്പമില്ലാത്ത ഒരു ഭിക്ഷുവാണ്.

ഈ ഭിക്ഷു തന്നെയും മൂന്ന് ഘട്ടങ്ങളിലായിട്ടാണ് ഇതു് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഒന്നു്, തനിക്കു ദൈവത്തിൽ നിന്നുമുണ്ടായ അനുഭവം (9: 25) രണ്ടു് യേശുമാശിഹാ ദൈവത്തിൽ നിന്നും അയയ്ക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നുള്ള ബോധം. (9: 30-33) മൂന്നു്, യേശുനാഥനായുള്ള മുഖാമുഖ സംഭാഷണം.

നമുക്കും ഇതു തന്നെയാണ് സാക്ഷാത്തായി ദൈവത്തെ അറിയുവാനുള്ള വഴി.

ശനി. വി. യോഹ. 9: 39-41

നാം ആത്മാർത്ഥയോടെ വായിക്കുന്ന പക്ഷം ശരം പോലെ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ തറയ്ക്കേണ്ടുന്ന വാക്കുകളാണിവ.

സ്വയം അറിയുള്ളവരെന്നു അഭിമാനിക്കുന്നവർ കർത്തവ്യമില്ലാത്ത കണ്ടറിയുവാൻ ശക്തിയില്ലാത്ത അന്ധന്മാരിലായിത്തീരുന്നു. തങ്ങൾ അന്ധന്മാരാണെന്നറിഞ്ഞു കൊണ്ടു് വെളിച്ചത്തിനായി ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ കാഴ്ചയുള്ളവരായിത്തീരുന്നു.

നമുക്കു് ഒന്നും അറിഞ്ഞു കൂടാ. എന്നബോധത്തോടു കൂടെ ദൈവതിരുമുറിവിൽ തല കുനിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തെ അറിയുവാൻ തുടങ്ങുന്നു.

നിഖവിശ്വാസപ്രമാണം 19.

“നമുക്കുവേണ്ടി ക്രൂശിൽ താഴ്ന്നു കഴുതയനുഭവിച്ചു”

റവ. ഡീക്കൻ എം. വി. ജോർജ്ജ്

ചൊന്തിയോസും വിലാത്തോസിന്റെ നാളുകളിൽ യേശു ക്രിസ്തു ക്രൂശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടു എന്ന് പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് വിലാത്തോസിന്റെ പ്രാധാന്യം കൊണ്ടല്ല, പിന്നെയോ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പരിശുദ്ധചരിത്രം സാധാരണ ചരിത്രത്തോടു സംബന്ധിച്ചിടങ്ങളെടുത്ത് അത്യന്താപേക്ഷിതമായതുകൊണ്ടത്രേ. വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും വി: കന്യകമറിയമിന്റെയും നാമങ്ങൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനുപുറമേ വിലാത്തോസിന്റെ പേരും ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടതാണ്. ക്രിസ്തു ഒരു ചരിത്രപുരുഷനാണെന്ന് വിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലുമ്പോഴൊക്കെയും സഭ സ്മരിക്കേണ്ടതിനു വേണ്ടി ലോകചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ ഭൂഷണയോഗ്യമായ വിലാത്തോസിനു വിശ്വാസ പ്രമാണത്തിൽ സ്ഥാനം കിട്ടുകയാണ് ചെയ്തതു്. മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത മശിഹാത്വന്വരൻ എത്ര അധഃപതിച്ച ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് ലോകത്തെ ഉയർത്തുവാൻ വന്നതെന്നും വിലാത്തോസിന്റെ നാമം നമ്മേ അനുസ്മരിക്കേണ്ടതാണ്.

“മനുഷ്യാവതാരം നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി” എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവം കൊണ്ടു് മനുഷ്യാത്മങ്ങൾക്കു പ്രകാരം രക്ഷയുണ്ടാകുന്നതു് ചുരുക്കമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. പ്രവാചകന്മാരുടെ മശിഹായേക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനങ്ങളിൽ മശിഹാ കഷ്ടാനുഭവിക്കേണ്ടതാണെന്ന് പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. (1) “സാക്ഷാൽ നമ്മുടെ രോഗങ്ങളെ അവൻ വഹിച്ചു”. (2) “നമ്മുടെ വേദനകളെ അവൻ ചുമന്നു”. (3) “അവൻ നമ്മുടെ അതിക്രമങ്ങൾ നിമിത്തം മുറിയേറ്റു”. (4) “നമ്മുടെ സമാധാനത്തിനായുള്ള ശിക്ഷ അവന്റെ മേലായി”. എന്നീ പ്രകാരമെല്ലാം യേശുക്രിസ്തു വചനം 53-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ മശിഹായുടെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ടായി

രുന്നു. പുരിയ നിയമത്തിലും ആ പ്രവചനങ്ങളുടെ നിവൃത്തിയായിട്ടാണ് യേശു കഷ്ടാനുഭവിച്ചതെന്നു് പ്രത്യേകം എടുത്തു കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. (മത്തായി. 16: 21, 17: 12 മർക്കോ; 8: 31, 9: 12; ലൂക്കോസ്: 9 22; 17: 25. അപ്പോ. 17: 3 ഇവ നോക്കുക) “ക്രിസ്തു നമ്മെ ദൈവത്തോടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് നിന്നു് നിന്നു് നീതികെട്ടവർക്കുവേണ്ടി, വാപം നിമിത്തം ഒരിക്കൽ കഷ്ടാനുഭവിച്ചു”. (1 പത്രോ 3: 18) നമ്മുടെ വാപം നിമിത്തം അവൻ കഷ്ടാനുഭവിച്ചതുപോലെ നാമും മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി കഷ്ടാനുഭവിക്കണമെന്നും പത്രോസ് ശ്ലീഹാ പ്രത്യേകം നമ്മെ ഉദ്ബോധിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു. “ക്രിസ്തു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി കഷ്ടാനുഭവിച്ചു. നിങ്ങൾ അവന്റെ കാൽ ചുവട്ടു പിന്തുടരുന്നവർ ഒരു മാതൃക വെച്ചു പോയിരിക്കുന്നു.” (1 പത്രോ. 2: 21) വീണ്ടും 4: 1-ൽ “ക്രിസ്തു ജഡത്തിൽ കഷ്ടാനുഭവിച്ചു കൊണ്ടു് നിങ്ങളും ആ ഭാഗ്യം തന്നെ ആയുധമായി ധരിച്ചിൻ.” എന്നും അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. അവൻ കഷ്ടാനുഭവിച്ചപ്പോൾ പകരം ശകാരിക്കാതെയും ഭീഷണം പറയാതെയും തന്നെ ക്രൂശിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചതുപോലെ നാമും വർത്തിക്കണമത്രേ. സൂചന.

കഷ്ടാനുഭവിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാതിരുന്നവർ നാം തന്നെ ക്ഷണിക്കാതെ തന്നെ സ്വമനസാ ഇറങ്ങി വന്ന ക്രൂശിലെ മരണത്തോളം തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തിയതുപോലെ തന്റെ അനുയായികളും പരദുഃഖം വഹിച്ചാറും കുറച്ചാറും സസന്തോഷം ഇറങ്ങുവാനും സ്വന്തമാതൃകയാൽ രക്ഷകൻ നമ്മേ ആഹ്വാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

സ്രീയുടെ സന്തതി സർപ്പത്തിന്റെ തലചരയ്ക്കുമെന്നുള്ള പ്രവചനനിവൃത്തിയിൽ സർപ്പത്തിന്റെ കടി ക്രൂശിലിൽ ഏറ്റെടുക്കലും സർപ്പത്തിന്റെ തലചരയ്ക്കു എന്നുള്ളതു് അവന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന്റെ ഫലമായിരുന്നു. (ഉല്പ. 3: 15.) വാസ്തുവത്തിൽ ഒരു വലിയ പോരാട്ടവും യുദ്ധങ്ങളിലെ മുറിയുടക്കും തൽഫലമായുള്ള വിജ

യവമത്രേ യേതുശിഹായുടെ കഷ്ടാനുഭവത്തിൽ നാം കാണുന്നത്. ഈ ലോകത്തിലെ സകലദുഷ്ടതസേനകളും ആ സമയം ക്രിസ്തുവിനെ എതിരിട്ടെങ്കിലും യേതുക്രിസ്തു ഒടുവിൽ വിജയിയാകുകയാണ് ചെയ്യുന്നതല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കി.

മഹമ്മദീയർ പറയുന്നതുപോലെ കഷ്ടാനുഭവത്തിനും കഠിന മരണത്തിനും മുഖേ യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തു അപ്രത്യക്ഷനായില്ല. പൂർണ്ണമനുഷ്യാനും പൂർണ്ണ ദൈവവുമായ യേതുക്രിസ്തുതന്നെയാണ് കഷ്ടാനുഭവിക്കയും മരിക്കയും ചെയ്തത്. അവർ രേജസ്സിന്റെ കർത്താവിനേ ക്രൂശിച്ചു (1 കോരി. 2: 8) എന്നും നിങ്ങളേതന്നെയും രാൻ സ്വന്തരക്കത്താൽ സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സഭയേ മേയ്ച്ചാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിങ്ങളേ അദ്ധ്യക്ഷരാക്കിപ്പിച്ചു അതിൻകൂടം മുഴുവനേയും സൂക്ഷിച്ചു കൊൾവിൻ (അപ്പോ. 20-28) എന്നും പൗലോസു ശ്ലീഹാപ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് രേജസ്സിന്റെ കർത്താവായ ദൈവംതന്നെയാണ് കഷ്ടാനുഭവിച്ചതെന്നു കാണിച്ചു നത്രേ. ഉഴവുകാർ എന്റെ മുതുകിന്മേൽ ഉഴുതു, ഉഴവുചെയ്യുകയെ അവർ നിളത്തിൽ കീറി (സങ്കി. 129: 3) എന്ന പ്രവചനനിവൃത്തിയെന്നു ചമ്മട്ടികൊണ്ടുള്ള അതിഭാരണമായ അടി പുറത്തേറ്റു കഷ്ടാനുഭവിച്ചത് മനുഷ്യാനായിത്തീർന്ന ദൈവമാണെന്നോർക്കുമ്പോൾ അനുഭവിക്കാത്തവൻ ആരുള്ളു. ഗതസമനായിൽ അതിവേദനയോടുകൂടി അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ വിയർപ്പു നിലത്തു വീഴുന്ന വലിയ ചോരത്തുള്ളി പോലെയായി എന്ന് വായിക്കുമ്പോൾ സങ്കടപ്പെടാത്തവൻ ആരുള്ളു?

ഭുഖവെള്ളിയാഴ്ചയിലെ പ്രമിയോനുകളിൽ ഹുദയസ് പൂക്കായ രീതിയിൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങൾ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു ധ്യാനപൂർവ്വം വായിച്ചു നോക്കുക. ആകാശവും ആകാശങ്ങളുടെ ആകാശവും തന്റെ സൂരിയെ അട്ടഹസിക്കുന്നവൻ ഇന്നു ചമ്മട്ടിയാൽ അടിക്കപ്പെട്ടു... അത്യന്തതങ്ങളിൽ പുറംകുപ്പായംപോലെ പ്രകാശം ധരിച്ചിരിക്കുന്നവൻ രാജ്യ അഗാധങ്ങളിൽ നിന്ദനീയമായ പരിഹാസകുപ്പായം ഇട്ടു... അത്യന്തതങ്ങളിൽ തന്റെ അംഗം കൊണ്ടു മാറായിലെ കയ്പു

വെള്ളം മധുരമാക്കിത്തീർത്തവൻ രാജ്യ അഗാധങ്ങളിൽ കയ്പുംകൊടിയും നീട്ടിക്കൊടുത്തു. "തന്റെ സ്രഷ്ടാവിന്റെ നഗ്നത കാണാതിരിച്ചാനായി സൂയൻ തന്റെ രക്തമികളെ മറച്ചുകൊണ്ടു. നിത്യപ്രകാശം മരത്തിന്മേൽ തൂക്കപ്പെട്ടതു കാണുകയാൽ നട്ടുപയ്ക്കു അന്ധകാരമുണ്ടായി. എന്നിട്ടുശമയ രീതികളിലത്രേ ക്രിസ്തീയഭക്തന്മാർ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നത്. കാൽവടിമലയുടെ അഗ്രത്തിൽ ഏതാണ്ടു രണ്ടായിരം കൊല്ലം മുമ്പു നടന്ന സംഭവം എത്ര പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതാണെന്ന് ഇക്കാലങ്ങൾ മുഴുവൻ ക്രിസ്തുരിച്ചിട്ടും രീനീട്ടില്ല.

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ക്രൂശിന്റെ അർത്ഥം വീണ്ടും അല്ലമായി നമുക്കു പരിശോധിക്കാം.

1) ക്രൂശ ഒരു സംഘട്ടനമാകുന്നു.

ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ പാരമ്യവും മനുഷ്യാപാവത്തിന്റെ അഗാധതയും തമ്മിലുള്ള സംഘട്ടനമത്രേ യേതുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശ്. സ്രഷ്ടാവിനെ സൃഷ്ടി ക്രൂശിക്കുക എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ പാപമോ സൃഷ്ടിക്കുവേണ്ടി സ്രഷ്ടാവു ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയോ എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ സ്നേഹമോ ലോകത്തിൽ ഇല്ല. ഇവ രണ്ടും എക്കാലവും വിളിച്ചു പറയുന്ന ഒരടയാളമത്രേ യേതുശിഹായുടെ ക്രൂശ് (യോഹ. 3: 16)

2) ക്രൂശ് നിരപ്പിന്റെ അടയാളമത്രേ.

നെടുക്കെയുള്ള തടി ദൈവവും മനുഷ്യാനും തമ്മിലുള്ള നിരപ്പിന്റെയും കുറുകെയുള്ള തടിക്കുപ്പണം മനുഷ്യാനും മനുഷ്യാനുമായുള്ള നിരപ്പിനേയും വിളിച്ചു പറയുന്നു. ആദ്യമുപാപത്താൽ ദൈവത്തിൽ നിന്നുനളപ്പെടുപോയ മനുഷ്യാനായിയെ വീണ്ടും ദൈവവുമായി നിരപ്പിക്കുവാൻ ക്രൂശ് അവശ്യമായിരുന്നു. ഇരുഭാഗത്തേക്കും നീട്ടിയിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ കരങ്ങൾ ലോകത്തെ മുഴുവൻ തകലേക്കും തകലൂടെ പിതാവിലേക്കും ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നു. വേർപാടിന്റെ നടുച്ചുവർ ഇടിച്ചുകൊടുവാനായി ക്രിസ്തു കഷ്ടാനുഭവിച്ചു. (റോമ. 5: 10; 2 കോരി. 5: 18-20, കൊലോ. 1: 19-20, എപ്പോ. 2: 4-6)

3) ക്രൂശ് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള കോവണി ആകുന്നു.

ബഥേലിൽ വെച്ചു സ്വർഗ്ഗത്തേയും ഭൂമിയേയും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കോവണി യാക്കോബു കണ്ടു (ഉല്പ. 28: 12) തന്റെ യഥാർത്ഥപുത്രികരണം ഗോൽഗഥായിലെ ക്രൂശത്രേ. ആദ്യത്തേതിൽ മാലാഖമാർ കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്തതെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തേതിൽ ദൈവം തന്നെ ഇറങ്ങുകയും കയറുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തന്മൂലം മനുഷ്യാനായ നമുക്കും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കരേറുവാൻ വഴി തെളിയുകയത്രേ ക്രിസ്തു ചെയ്തത്. അല്ലായിരുന്നവെങ്കിൽ "സൂട്ടി ബാ രക്ഷയുടെ അടയാളമാകുന്നുവെന്നു പറയുവാൻ സാധിക്കയില്ലായിരുന്നു. "ഇപ്പോഴത്രേ സുപ്രസാദകാലം, ഇപ്പോഴാകുന്നു രക്ഷാദിവസം". (2 കോരി. 6: 2.) എന്ന് ക്രൂശിന്റെ ആഗമനശേഷം മാത്രമേ പറയുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. (2 കോരി. 5: 14, 15, എപ്പോ. 1: 13, എബ്രാ. 5: 9 നോക്കുക.)

(4) ക്രൂശ് യാഗത്തേയും ത്യാഗത്തേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

എപ്പോ. 5: 2-ൽ ദഹനയാഗത്തോടും 1 കോരി. 10: 16-21 വരെ സ്വാധാരണയാഗത്തോടും റോമ. 3: 25 30 8; 3ലും പാപയാഗത്തോടും യേതുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിനെ ഉപമിച്ചിട്ടുണ്ട്. യോഹ. 1: 29 ഉം 1 പത്രോ. 1: 19 ഉം വെളി. 5: 6 ഉം വായിച്ചാൽ യാഗത്തിനുള്ള ആടായിട്ടും യോഹ. 19: 36. ഉം 1 കോരി 5: 8 ഉം വായിച്ചാൽ പെസഹാക്കുഞ്ഞാടായും യേതുശിഹായേ ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. രക്തം ചൊരിഞ്ഞിട്ടില്ലാതെ വിമോചനമില്ലാത്തതിനാൽ സകല മനുഷ്യരുടേയും പാപപരിഹാരാർത്ഥം ചൊരിയപ്പെട്ട രക്തമത്രേ ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം. (റോമ. 5: 9; കൊലോ. 1: 20; എപ്പോ. 1: 7; 2: 13; 1 യോഹ. 1: 7. വെളി. 5: 4.) യാഗത്തിന്റെ മറ്റൊരു പശമാണല്ലോ രാഗം. തന്നെത്താൻ ദഹനയാഗമായി എറിഞ്ഞ സൂചികൊള്ളട്ടെ, മറ്റുള്ളവർക്കു രക്ഷയുണ്ടായാൽ മരി, എന്നഭാവമത്രേ യാഗത്തിന്റേയും ത്യാഗത്തിന്റേയും അത്യാവസ്ഥ ക്രിസ്തുവിലുള്ള അതേ ഭാവം തന്നെ നമ്മിലും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

THE CHURCH WEEKLY

വാത്രാധിപർക്കുള്ള കത്തു്

സാരാംശത്തിൽ പിതാവിനോടു് ഏകത്വം

സർ,
 നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസ പ്രമാണത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി എന്റെ മാനുസ്ക്രിപ്റ്റിൽ എം. വി. ജോർജ്ജ് ശ്രേഷ്ഠനവർക്കുള്ള ശ്രീമദ്യുവർഷികപ്രസിദ്ധീകരിച്ചുവരുന്ന ലേഖനങ്ങൾ ഞാൻ കാണാറുണ്ട്. പ്രശംസാർഹമായ ഒരു സേവനമാണുപ്രസിദ്ധീകരണം മൂലം അദ്ദേഹം നിർവഹിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംരംഭങ്ങൾക്കു വിജയമാശംസിക്കുന്നു. മേൽ കാണുന്ന തലക്കെട്ടിൽ അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ലേഖനത്തെപ്പറ്റി എഴുതുന്ന അഭിപ്രായം തിരുത്താൻ വിഷയമാകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. നാമുപയോഗിക്കുന്ന വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ പുത്രനും ദൈവത്തോടു ചേർന്നുപ്രസാദിക്കുന്ന പല പദപ്രയോഗങ്ങളിലൊന്നാണ് "സാരാംശത്തിൽ പിതാവിനോടു സമത്വമുള്ളവൻ" എന്ന ഭാഗം. അതിനു സുറിയാനിയിൽ "ശ്ലോ ബുസിയോ ലാബുയ്", എന്നാണ് കാണുന്നത്. "ശ്ലോബുസിയോ ലാബുയ്", എന്നതിനു പകരം

മായി "ബാർ ഉസിയോ ലാബുയ്" എന്നും ചില സുറിയാനി ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മൂലഭാഷയായ ഗ്രീക്കിൽ അതു് "ഹോമോ ഉസിയോസ് റെറാ പാട്രി" എന്നാണ്. "പിതാവിനോടു് ഹോമോ ഉസിയോസായവൻ" എന്നാണതിന്റെ അർത്ഥം. ആ "ഹോമോ ഉസിയോസ്" അഥവാ സുറിയാനിയിലെ "ശ്ലോ ബുസിയോ" എങ്ങിനെ തർജ്ജമ ചെയ്യണമെന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് ശ്രേഷ്ഠൻ ഒരഭിപ്രായം നൽകുന്നത്. "സാരാംശത്തിൽ സമത്വം" എന്നതു ശരിയല്ല. "സാരാംശത്തിൽ ഏകത്വം" എന്നാണമെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശം. ഗ്രീക്കിലെ 'ഉസിയ' എന്ന പദത്തിന്റെ തർജ്ജമയായിട്ടാണ് "സാരാംശമുപയോഗിച്ചുകാണുന്നത്." "സാരാംശം" എന്നുപറഞ്ഞാൽ എന്താണത്? മലയാളഭാഷാപണ്ഡിതന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചാൽ കൊള്ളാം. ഗ്രീക്കു തത്വചിന്തയിൽ "ഉസിയോ" എന്ന പദത്തിന്റെ വിന്ധിൽ അതിപ്രധാനമാ

യ ആശയങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ട്. അതിനെക്കുറിച്ചു വ്യവഹരിക്കുക ഇവിടെ സാദ്ധ്യമല്ല. എന്റെ അറിവിൽപെട്ടിടത്തോളം മലയാളഭാഷയിൽ അതിനോടു് യുവരുന്ന വാക്ക് "തത്വം" ആണ്. "സാരാംശം, നാം പരിചയിച്ചുവന്ന പദമുപയോഗിച്ച് അതിനു് ഉസിയോയ്ക്കു പിതാക്കന്മാർ നൽകിയ അർത്ഥംകൊടുത്തുകൊണ്ടു് പോകുവാൻ സാധിക്കും. "ഹോമോ ഉസിയോസ്", എങ്ങിനെ തർജ്ജമ ചെയ്യണമെന്നതാണ് പ്രശ്നം. ഇവിടെ രണ്ടു് ദുരൂഹദേശങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കണം. ഒന്നു്, പുത്രൻ സത്യദൈവമല്ല, ഒരു സൃഷ്ടിമാത്രമാണെന്നുള്ള അറിയാതെ ഉപദേശം. ആ ഉപദേശം ഇന്നും നിലവിലിരിക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടു്, സബെല്ലോസിന്റെ ദുരൂഹദേശം. അതു പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും ഒരൊന്നാണ്. ആ ഒരാൾ പഴയനിയമകാലത്തു് പിതാവും യേശുക്രിസ്തുവിൽ പുത്രനും. സഭയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവും വ്യാപരിച്ചു എന്നുള്ളതാണ്. ഗ്രീക്കു ഭാഷയിൽ "ഹോമോ ഉസിയോസ്", എന്നും "ഹോമോ ഉസിയോസ്" എന്നും രണ്ടു പ്രയോഗങ്ങളുണ്ട്. "ഹോമോ ഉസിയോസ്" പിതാക്കന്മാരുപയോഗിച്ചു എന്നുവരികിൽ അതു സബെല്ലോസിന്റെ ദുരൂഹദേശമാകുമായിരുന്നു. അതിന്റെ ശരിതർജ്ജമയാണ് "സാരാംശത്തിൽ" ഏകത്വം. "ഹോമോ ഉസിയോസിന്റെ അർത്ഥം പുത്രൻ പിതാവിന്റെ ഏകസാരാംശത്തിൽ പെട്ടവനാണെന്നത്രേ. "ഉസിയോ" ഒന്നു്. ആ ഏക ഉസിയോയിൽ പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും ഒരു ദൈവത്വമാണ്. എന്നാൽ അവർ മൂവരും ഒന്നല്ല, മൂന്നുളകളാണ്. ഈ ആശയം സാരാംശത്തിൽ ഏകത്വമെന്നു പറയുമ്പോൾ വ്യക്തമാകുന്നില്ലെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ഏകത്വത്തിൽ നിത്യമായി യോജിച്ചു് അനാദൃതവിഹീനമായി വ്യാപരിക്കുന്ന മൂന്നുവ്യക്തിത്വങ്ങൾ ദൈവത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്നതാണ് ത്രിത്വവിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമർമ്മം. ആ മർമ്മത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വേണം നാം പുതിയ തർജ്ജമകൾ നിർദ്ദേശിക്കുവാൻ.

വാദർ പി. സി. സാമുവൽ

ബാങ്ക് ഓഫ് ഡെക്കാൻ ലിമിറ്റഡ്
 (1919-ൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതു്)

ബ്രാഞ്ചുകൾ. അലപ്പുഴ, അമ്പലപ്പുഴ, അരൂർ, ചങ്ങനാശ്ശേരി, ചെങ്ങന്നൂർ, എടത്ത്, എറണാകുളം, ഹരിപ്പാട്ടു്, കോട്ടയം, കുമാരകം, കോന്നി, മന്നാർ, പുതുപ്പള്ളി, പുറമറ്റം, വാമ്പാക്കുട, തിരുവല്ല, ലയോലപ്പുറമ്പു്, തിരുവനന്തപുരം.

ഏജൻസികൾ. അലപ്പുഴ, അതിരമ്പുഴ, ബോംബെ, ബാംഗ്ലൂർ, കൊച്ചി, കോഴിക്കോടു്, കൽക്കട്ട, കോയമ്പത്തൂർ, കണ്ണൂർ, ഈറോഡു്, മെമ്മോർവീൽസു്, ഹൈദ്രാബാദു്, കോതമംഗലം, കത്തിയത്തോടു്, കോഴഞ്ചേരി, കാലംകുളം, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി, മൂന്നാർ, മുണ്ടക്കയം, മുവാറ്റുപുഴ, മംഗലാപുരം. മധുര, മൈസൂർ, മാവേലിക്കര, മദ്രാസ്സു്, നാഗർകോവിൽ, നാഗപ്പുർ, ന്യൂഡഹി, പാലാ, പത്തനംതിട്ട, പാലക്കാടു്, പീരുമേട്ടു്, സെക്കുന്ദാബാദു്, ചേൽപ്പ, കൊല്ലം, വാണി, സേലം, തിരുനെൽവേലി, തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി, തൊടുപുഴ, തൃത്തൂർ, തൃശൂർ, വൈക്കം, വെല്ലൂർ, വണ്ടിപ്പെരിയാർ.